

(Kort bemærkning).**Glistrup (FP):**

Jeg kan for hr. Gudme dokumentere et endnu mere rædselvækkende tilfælde, nemlig et tilfælde, hvor den pågældende konkursrekvirent var gået fallit, og hvor jeg som hans sagfører, fordi min inkassofuld-mægtig 4 år før havde indgivet begæring i 1968, kom til af mine personlige midler at udskrive en check på 20.000 kr. Det var altså, fordi jeg var sagfører for konkursrekvirenten og konkursrekvirenten ikke kunne dække det ind. Der er altså sådanne tilfælde, og jeg har hørt om adskillige andre tilsvarende tilfælde.

Den fg. justitsminister (Jørgen Peder Hansen):

Udvalgets formand kom med en henstilling til mig om, at der bliver udvist mådehold ved tvangsinddrivelse over for økonomisk vanskeligt stillede skyldnere. Jeg vil gerne bekræfte her fra talerstolen, at jeg har noteret mig denne henstilling. Henstillingen vil også blive noteret ovre i justitsministeriet, og der vil blive draget omsorg for, at henstillingen vil blive overgivet til de respektive myndigheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 121 stemmer mod 24; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af importen af større personbiler [af Sigsgaard og Steen Folke].

(Andre selvst. forslag nr. XXXVIII. Fremsat 2/4 75. Første behandling 6/5 75. Betænkning 3/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Kaj Hansen (DKP):

Der står i betænkningen, at jeg vil rede-

gøre for mit partis stilling her ved anden og sidste behandling, og det sker hermed.

Vi finder, at der er indbygget nogle rigtige intentioner i det forslag, der er stillet af VS, hvis man ser på det på den måde, at formålet skulle være at begrænse importen af store personbiler, idet dette kan medføre en valutamæssig besparelse, en benzinbesparelse, og det kan også betyde noget med hensyn til et bedre miljø. Men vi finder ikke, at lovforslaget har fået sådan nogen særlig god udformning, og derfor havde vi i og for sig gerne set, at dette forslag var blevet ændret. Vi var indstillet på, at vi måske kunne have fundet frem til et forslag, der gik på en betydelig højere beskatning af de store og de dyre personbiler. Men da VS ikke har ønsket forslaget viderebehandlet, hvad jeg kun kan beklage, skal jeg hermed meddele, at vi vil undlade at stemme.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigsgaard) (VS):

Mens offentligheden efter min opfattelse er fuldt tilstrækkeligt informeret om de problemer, som Tom Bogs har med at finde anden beskæftigelse, så kan man jo ikke på samme måde sige, at offentligheden er særligt informeret om det forslag om begrænsning af importen af større personbiler, som her er til sidste behandling, idet kun et par af dagbladene har ofret ord på det. Det er den samme presse, der, hvis den rammes af strejke, bestandig klager voldsomt over, at nu går det ud over ytringsfriheden, og fortæller om, hvor alsidig den er. Denne ytringsfrihed består i bladejernes ret til at udspy det stof, som de kan tjene mest på. Derimod eksisterer der ingen fri adgang til at blive informeret f. eks. om fremsatte lovforslag, det viser denne sag.

Der er dog af enkelte glade kolporteret en usandhed i sagen, nemlig at kun 3.000 biler berøres af forslaget, det er ikke rigtigt. Masser af vores biler er unødvendigt store. Der er ikke under sagens behandling fremført ét eneste ordentligt argument for de store biler, som en del af os kører rundt i. Der er naturligvis argumenter, der er også fremført argumenter, men der er ikke fremført ordentlige argumenter.

De fremførte argumenter kan placeres i to hovedgrupper. Først er der de liberalistiske argumenter. De går ud på, at folk jo da selv